

πλευρά στην άλλη και βίδες) αφετέρου δε ο -αμερικανιστί- Ματ Καρλαύτης να συνεχίσει τη ζωή του χωρίς απειλή.

Ήταν ακόμη φοιτητής του Μαϊάμι εκείνη την περίοδο κι ένας κορυφαίος ακοντιστής των πανεπιστημιακών επιδόσεων, αλλά του άρεσε πολύ να κάνει το κέφι του στην ομάδα ποδοσφαίρου του κολεγίου, ποντάροντας στη σωματική διάπλασή του με τις φαρδιές πλάτες και τη χειροδύναμη που διέθετε. Ώσπου ήρθε η κακιά στιγμή: το χτύπημα, το σοκ, η επέμβαση, η αγωγή.

Όταν αναγκάστηκε να σταματήσει τον αθλητισμό, αφοσιώθηκε εξ ολοκλήρου στις σπουδές του (πολιτικός μηχανικός με διδακτορικό) και γύρισε στην Ελλάδα για ν' ασκήσει το επάγγελμά του, ακολουθώντας μεταξύ άλλων ακαδημαϊκή πορεία (αναπληρωτής καθηγητής στο Πολυτεχνείο) με πλούσιο ερευνητικό έργο, συμμετοχές σε προγράμματα και δημοσιεύσεις.

Ήταν στο ελληνικό DNA του

Η οικογένεια δεν ήθελε κανένα από τα παιδιά να πάρει αυτόν τον αθλητικό δρόμο και να ρισκάρει οτιδήποτε αντίστοιχα. Για τον θεό που γελά με τα σχέδια του καθενός μας θα 'χετε ακουστά όμως. Διότι ο μικρός Γιώργος μαγνητίστηκε εξίσου από την άγνωστη διαφορετικότητα του αμερικάνικου ποδοσφαίρου και σε πείσμα όσων πίστευαν ότι δεν πρόκειται να κατανοήσει τη λογική του αθλήματος μετατρέποντάς το σε κτήμα του πάλεψε πολύ και σκληρά. «Είσαι πολύ χάλια», τον περιγελούσαν οι συνομήλικοι φίλοι του. Δεν τους έδινε πολλή σημασία, τους αγνόουσε περισσότερο.

Ρωτούσε, μάθαινε, εφάρμοζε. Πιστά. Κάθε ημέρα προόδευε και δικαίωνε πρώτα τον εαυτό του και μετά όσους δούλευαν μαζί του. Οι υποτροφίες από δημοφιλή κολέγια έφτασαν σωρηδόν όταν έπρεπε ν' αποφασίσει για το βήμα μετά το λύκειο. Μέχρι που ως σταθερό μέλος των Boilmakers του Περντιού, που το είχε επιλέξει για να τον βλέπει από κοντά η οικογένεια, έφτασε να μετατραπεί σ' έναν άκρως αποτελεσματικό αμυντικό με εξαιρετικές επιδόσεις σε tackles και sacks. Η θέση του; Defensive end. Το λέει και η λέξη. Στα... τέλη της πρώτης γραμμής άμυνας, στα φτερά. Προκειμένου να συμβάλλουν στην αναχαίτιση των αντίπαλων προσπαθειών για επίθεση/σκοράρισμα. Αρχικά δεν το 'χε κατά νου ότι θα ασχοληθεί με κάτι τόσο ξένο στην ελληνική κουλτούρα του. Σαν να τον προκαλούσε, ωστόσο, η μοίρα να μπει σ' έναν χώρο που ο πατέρας κινδύνευσε να χαθεί. Σαν να όφειλε να υπηρετήσει ένα ιερό καθήκον προκειμένου να ξερκίσει το κακό. Ο παιδικός φόβος που κουβαλούσε και το ότι έμελλε να γίνουν η κινητήριος δύναμή του.

Η ζωή που ξαναέζησε

Στην Ελλάδα δεν θα είχε καταπιαστεί ποτέ με κάτι τέτοιο. Ως διεθνής με τις μικρές εθνικές ομάδες της υδατοσφαίρισης, συμπαίκτης του Παπαναστασίου, του Σκουμπάκη και του Γκιουβέτσου, το πιθανότερο είναι πως συνέχιζε να εξελίσσεται στον υδάτινο κόσμο του. Ενδεχομένως ως γκολκίπερ του Παναθηναϊκού, στο τμήμα

που ο πατέρας του ήταν έφορος την περίοδο του θανάτου του και στήριζε, όσο μπορούσε, οικονομικά.

Ο θάνατος του Μαθιού Καρλαύτη, που είχε μεταβεί στην Κω ως κεντρικός ομιλητής ενός επιστημονικού συνεδρίου, ανέτρεπε κάθε σχέδιο που είχε στο μυαλό του ο έφηβος Γιώργος και μαζί τη ζωή του.

Η (επίσης πρώην αθλήτρια) Έιμι Γουέιντα, η χήρα - μητέρα, μια Αμερικανίδα που το 1998 ήρθε για επίσκεψη και δεν ξανάφυγε ακολουθώντας τον φοιτητικό έρωτά της στην Αθήνα, ήθελε δικαιολογημένα να επιστρέψει και ζήσει κοντά σε δικούς της ανθρώπους. Να νιώθει πιο άνετα, και τα παιδιά μετά το οικογενειακό συμβούλιο συμφώνησαν να την ακολουθήσουν στο Δυτικό Λαφαγιέ της Ιντιάνα. Δεν σκόπευε να τυραννά το «μέσα» της και ν' ανησυχεί διπλά για τα παιδιά της σ' ένα περιβάλλον που πίστευε ότι δεν θα ήταν το ίδιο ασφαλές.

«Μέσα σε δέκα ημέρες, ήξερα τι θέλω να κάνω», έχει αναφέρει η Γουέιντα. Καθώς από τα παιδιά άφησαν φίλους και συνήθειες, βρέθηκαν αναγκαστικά σ' έναν άλλο κόσμο. Ο Γιώργος έχει ομολογήσει ότι «έπρεπε να μεγαλώσω σε μια νύχτα και να γίνω πια άνδρας». Κάτι που τον υποχρέωσε να παίρνει καίριες αποφάσεις σε μικρή ηλικία. Η Ελλάδα έγινε πλέον μόνο η χώρα των διακοπών και ο ίδιος ανέλαβε τον ρόλο του «προστάτη» των υπόλοιπων, βάζοντας στόχους.

Πείσμα, ισχυρό κίνητρο, περηφάνια

Όταν έφτασε στις ΗΠΑ με μια μικρή καθυστέρηση για να τιμήσει το εθνόσημο, τα αγγλικά του δεν ήταν άρτια, ούτε μπορούσε να κατανοήσει λέξεις και ορολογίες της καθημερινότητας. Μοιραία εμφάνισε έλλειψη αυτοπεποίθησης και προσαρμογής. Χρειάστηκε λίγο παραπάνω χρόνο.

Το ισχυρό αθλητικό υπόβαθρο που έφερνε μαζί του τον βοήθησε να ενταχθεί στην κοινωνία του κολεγίου. Κατέβαινε σε αγώνες σφαιροβολίας με καλά ατομικά ρεκόρ, αλλά το αμερικάνικο ποδόσφαιρο τον κέρδισε χωρίς χρονοτριβή. Το κίνητρο δεν του έλειπε ποτέ. Εξ αρχής έβαλε στόχο μια επαγγελματική σταδιοδρομία. «Το σίκω, σίκω, σίκω ξανά» ήταν η φράση που είχε συνέχεια στο μυαλό του. Η ταχύτητα συνδυαστικά με τη δύναμη έγιναν ανεκτίμητα όπλα στη μάχη για ένα λαμπρό μέλλον στο αμερικάνικο ποδόσφαιρο. Μαζί ο Καρλαύτης έβαλε πόλις κη θέληση και κάμποση υπομονή για να κάνει το ένα βήμα μετά το άλλο.

Σταδιακά επικεντρώθηκε σε κάθε μικρή λεπτομέρεια και σε ξεχωριστές παραμέτρους που θα βελτίωναν την ανταπόκριση και την αποτελεσματικότητά του. Έφτιαξε τη διατροφή του και φόρτωσε με βάρη το καθημερινό ασκησιολόγιό του. Δυνάμωσε πνευματικά και σωματικά. Κάποιος είπε κάποτε ότι συμπεριφέρεται σαν 80χρονος που προσέχει και τηρεί ευλαβικά ένα επαναλαμβανόμενο βαρετό πρόγραμμα.

«Αν αρχίσω κάτι, θέλω να είμαι ο καλύτερος», έχει υποστηρίξει ο Καρλαύτης με περσίσα αυτοεκτίμηση σε συνέντευξή του. Η ώρα των νέων αποδείξεων, στο επαγγελματικό πεδίο πια, έχει φτάσει. Ό,τι κι αν συμβεί, ο πατέρας του είναι ήδη περήφανος, «παρόλο που παίζω ποδόσφαιρο».

Μπαχ: «Μας εντυπωσίασε η ποιότητα του δ.σ. της οργανωτικής επιτροπής «Μπρισμπεϊν 2032»

«Είμαστε εξαιρετικά εντυπωσιασμένοι από την ποιότητα του διοικητικού συμβουλίου της οργανωτικής επιτροπής, από τη διαφορετικότητα και την εστίαση που δίνεται στους αθλητές και το γεγονός ότι υπάρχουν δύο αυτόχθονες άνθρωποι στο διοικητικό συμβούλιο.»

Ο Πρόεδρος της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής, Τόμας Μπαχ, επαίνεσε τους διοργανωτές των Αγώνων του Μπρισμπεϊν 2032 την Κυριακή (1/05) μιλώντας για ένα «υπέροχο ξεκίνημα» στον προγραμματισμό της διοργάνωσης, μετά τη συνάντηση με τους οικοδεσπότες.

Η οργανωτική επιτροπή του Μπρισμπεϊν πραγματοποίησε την πρώτη συνεδρίαση του διοικητικού της συμβουλίου την περασμένη εβδομάδα, αφού οριστικοποιήθηκε το 20μελές συμβούλιο στις αρχές Απριλίου. Τα ΜΜΕ της Αυστραλίας ανέφεραν ότι η οργανωτική επιτροπή είχε χάσει την προθεσμία της ΔΟΕ για την πρώτη συνεδρίαση του δ.σ, πριν από μήνες, αλλά ο Μπαχ δεν ενοχλήθηκε από την καθυστέρηση.

«Δεν είμαστε απλά ικανοποιημένοι, είμαστε εντυπωσιασμένοι και χαρούμενοι κι έχουμε ένα πραγματικά υπέροχο ξεκίνημα», είπε στους δημοσιογράφους στο Σίδνεϊ και συνέχισε:

«Είμαστε εξαιρετικά εντυπωσιασμένοι από την ποιότητα του διοικητικού συμβουλίου της οργανωτικής επιτροπής, από τη διαφορετικότητα και την εστίαση που δίνεται στους αθλητές και το γεγονός ότι υπάρχουν δύο αυτόχθονες άνθρωποι στο διοικητικό συμβούλιο.»

Ο Μπαχ παρομοίασε την πρώτη συνάντηση της ΔΟΕ με τους διοργανωτές του Μπρισμπεϊν σε «μήνα του μέλιτος», λέγοντας χαρακτηριστικά: «Αυτός ο μήνας του μέλιτος δεν θα διαρκέσει για πάντα, όπως γνωρίζουμε εκ πείρας.

Όπως κάθε γάμος θα έχει τα πάνω και τα κάτω του, αλλά ο αμοιβαίος σεβασμός και ο ενθουσιασμός θα διασφαλίσουν ότι θα ξεπεράσουμε κάποια απροσδόκητα εμπόδια.»

Ο Μπαχ και οι αξιωματούχοι της ΔΟΕ θα επισκεφθούν τα έθνη του Ειρηνικού την επόμενη εβδομάδα πριν κατευθυνθούν στο Μπρισμπεϊν. Η Διεθνής Ολυμπιακή Επιτροπή επιβεβαίωσε την πρωτεύουσα της αυστραλιανής πολιτείας του Κουίνσλαντ ως «οικοδόποινα» των Ολυμπιακών Αγώνων του 2032, στη διάρκεια της προηγούμενης διοργάνωσης του Τόκιο.

Θα πρόκειται για τους τρίτους Ολυμπιακούς που θα διεξαχθούν στην «χώρα των καγκουρό», μετά εκείνους της Μελβούρνης το 1956 και του Σίδνεϊ το 2000.